

1075

ശ്രീമൂലംമലയാളഭാഷാഗ്രന്ഥാവലി.

ഗ്രന്ഥാങ്കം ൩.

113

~~19~~
~~15~~

കല്യാണസൗഗന്ധികം

ഭാഷാചമ്പു.

തിരുവിതാംകൂർ ഗവർണ്ണമെൻറെ
സെക്രട്ടററി

കവിതീലകൻ എസ്. ചരമേശ്വരയ്യർ, എം. എ., ബി. എൽ.,
പരിശോധിച്ചു്

തിരുവിതാംകൂർ ഗവർണ്ണമെൻറിൻറെ ആജ്ഞാനുസരിച്ചു്
പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതു്.

തിരുവനന്തപുരം

തിരുവിതാംകൂർ സർക്കാർ അച്ചുകൂടത്തിൽ അച്ചടിച്ചതു്.

൧൧൦൦

THE STATE MUSEUM, TRICHUR.

Free Reading Room—Krishna-Kalyani
Endowment from
Mr. & Mrs. T. K. Krishna Menon.

Serial No.

1133
~~1075~~

Section

ന. 5 0. V ല. 0. 0. 0.

Name of book

കുമാരനാശനം
ക.

THE SRI-MŪLAM MALAYĀLAM SERIES.

Nō. VI.

~~M. 43~~
773

KALYĀNAŚAUGANDHIKAM

BHĀSHĀCHAMPU

EDITED

WITH AN INTRODUCTION

BY

S. PARAMESVARA AIYAR, M. A., B. L.,
[KAVITILAKA]

Secretary to the Government of Travancore.

—————

M 43
1153

PUBLISHED UNDER THE AUTHORITY OF THE GOVERNMENT OF
TRAVANCORE.

—————

TRIVANDRUM:
PRINTED BY THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS
1924.

All Rights Reserved.

അവതാരിക.

ശ്രീമൂലംമലയാളഭാഷാഗ്രന്ഥാവലിയിൽ ആദാമത്തെ പ
സ്തകമായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന കല്യാണസൗഗന്ധികം ഭാഷാ
ചമ്പു' ആ ഇനത്തിൽപെട്ട ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽവെച്ചു ദൈവ്യാകാണ്ട
ല്ലെങ്കിലും രാമണീയകംകൊണ്ടു വിശിഷ്ടസ്ഥാനത്തെ അർഹിക്കുന്ന
ഒരു കൃതിയാകുന്നു. 'ചാക്കിയാർകൃത്ത്' എന്ന സാഹിത്യപരമായ
വിനോദം കേരളത്തിൽ പണ്ടേക്കുപണ്ടേ നടപ്പായിരുന്നു. എന്നു
ള്ളതിന് ഇളങ്കോവടികളുടെ 'ചിലപ്പതികാരം' എന്ന ദ്രാവിഡ
മഹാകാവ്യത്തിൽ സ്പഷ്ടമായ ലക്ഷ്യമുണ്ട്. ഇളങ്കോവടികളുടെ
കാലം ഇനെയും സൂക്ഷ്മമായി നിണ്ണയിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെങ്കിലും അതു
ക്രി. പി. ഒന്നും ആരും ശതകങ്ങൾക്കിടയിലാണെന്നുള്ളതിനെപ്പ
റ്റി ആർക്കും വിവാദമില്ല. മഹാകവി മേല്പുത്തൂർ നാരായണഭട്ട
തിരിയുടെ കാലംവരെ ചാക്കിയാന്മാർ തങ്ങളുടെ കലവൃത്തി
ക്കായി ഉപയോഗിച്ചുവന്നിരുന്നതു കൊല്ലം ആദാംശതകത്തി
ന്റെ അവസാനത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന പുനം നമ്പൂതിരിയുടേയും
മറ്റും ഭാഷാചമ്പുക്കളായിരുന്നു. സർവ്വോൽകൃഷ്ടമായ രാമായണ
ചമ്പു പുനത്തിന്റേതെന്നാണ് വെച്ചിരിക്കുന്നത്. കവനോദയം
മാസികയിൽ പാഞ്ചാലീസ്വയംവരം, ഖാണ്ഡവദാഹം, കിരാതം,
കീചകവധം, ഗോഗ്രഹണം, ഉദ്യോഗം, ദൂതവാക്യം, ജയദ്രഥവധം,
ഭാരതയുദ്ധം, അശ്വമേധം, ഇങ്ങനെ പുത്തു ഭാഗങ്ങളായി പ്രസി
ദ്ധപ്പെടുത്തിട്ടുള്ള ഭാരതചമ്പു ആ മഹാകവിയുടെ കൃതിയോ
എന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി സന്ദേഹമുണ്ട്. ഭാരതചമ്പുവിൽ ഉൾ
പ്പെട്ടതായിരുന്നു കല്യാണസൗഗന്ധികമെന്നുവരികിൽ അത്
ആ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ നാലാംഭാഗമായിത്തീരേണ്ടതായിരുന്നു. ശ്രീ
മഹാഭാരതം വനപർവത്തിൽ തീർത്ഥയാത്രാപർവ്വത്തിൽ ൧൪൬-മു
തൽ ൧൫൫-വരെയുള്ള അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ പെട്ടതാണല്ലോ
സൗഗന്ധികാഹരണകഥ. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ പ്രസിദ്ധപ്പെ
ടുത്തിട്ടുള്ള ഭാരതചമ്പുഗ്രന്ഥത്തിൽ കല്യാണസൗഗന്ധികം കാ
ണുന്നില്ലെന്നുവെച്ച മാത്രം അത് ആ ചമ്പുവിന്റെ ഒരു വിഭാഗമ
ല്ലെന്നോ രണ്ടും ഒരു കവിയുടെ കൃതിയല്ലെന്നോ പരിചേർക്കേണ്ടി
പറയാവുന്നതല്ല. ഏതാനും ഭാഗങ്ങൾ മാത്രം പ്രസിദ്ധപ്പെടു

ത്തിട്ടുള്ള രാമായണചമ്പുവിൽ ഇല്ലാത്ത അഗ്നിപ്രവേശം മുതലായ ഭാഗങ്ങൾ ഞാൻ ഇതരഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

കല്യാണസൗഗന്ധികത്തിനു ഭാരതചമ്പുവോളംതന്നെ പഴക്കമുണ്ടെന്നു രണ്ടു ഗ്രന്ഥങ്ങളിലുമുള്ള പ്രാചീനപ്രയോഗങ്ങളിൽ നിന്നുമാനിക്കാം. 'പല' എന്ന പദം വിശേഷ്യത്തിനു പിന്മുറലായി ഭാരതചമ്പുകാരൻ

“പുരാരി വേണന്നതു ഭക്തിഭാജാം
തരുവ് വിരോധം പല കാട്ടിയാലും”

എന്ന ഘട്ടത്തിൽ പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെ കല്യാണസൗഗന്ധികത്തിലും “മണ്ഡലങ്ങൾ പല തുണ്ടമിട്ടു” എന്നൊരു പ്രയോഗം കാണുന്നു. ഭൂമിയുടെ പശ്ചാത്തമമായ മേൽ (മേലിനിയുടെ തടവം) അതിപ്രാചീനമായ ഒരു മലയാളപദമാണ്. അതു കല്യാണസൗഗന്ധികകാരൻ 'മേതിന്മേൽ വീഴ്ചുവാനാം ഇത്യാദിശ്ലോകത്തിൽ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. ആകെക്കൂടിനോക്കുമ്പോൾ കല്യാണസൗഗന്ധികത്തിന്റെ ആവിർഭാവം ഭാഗ്യചമ്പുവോടടുപ്പിച്ചുള്ള ഒരു കാലത്തായിരിക്കണമെന്നുഹിക്ഷണത്തിൽ അബദ്ധമില്ല. ഭീമസേനഹന്തമൽസംവാദത്തിൽ പൊതുവേയും

“വാനോർ സിന്ധുതരംഗപാളിയിലെയും
കാരേററു ചിന്നീടുമ-
ന്നാനാകേസരബാലരോമപടലീ-
നിർധൂയമാനാംബുദം
കാണായീ കപിസാർവ്വഭൗമമുടനേ
മല്യാഹ്നകാലത്തെയും
ഭാനോരൂഷ്ടകെടുത്ത രീപ്രമഹസാ
സന്ദീപിതാശാന്തരം.”

“ഉരക്കേറും ഭീമസേനൻ പുനരതിൽ നടുവേ
ചാടിവീണാത്തനാദം
വായ്പ്പും സൗഗന്ധികശ്രോണികൾ വടിവൊടും-
ത്തോരുനേരം ഗദാവാൻ
കേൾക്കായി ഘോരഘോരം നവജലദമുടാ-
നാദപൂരം നടുക്കും
വാക്യാടോപങ്ങൾ വാപീഭരണവിധിവള-
ക്കുന്ന രക്ഷോഭാനാം.”

ഇത്യാദി പദ്യങ്ങളിൽ പ്രത്യേകമായും സ്മരിക്കുന്ന ഈ ഗ്രന്ഥകാരന്റെ കവനകലാകശലത ആരെയും ആനന്ദപരവശമാരാക്കുന്നതിനു പര്യാപ്തമാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

കന്നത്തൂർ താലൂക്കിൽ ശ്രീമാൻ ചെറുചൊയ്ക്ക വാസുദേവ ഭട്ടതിരിയുടെ പക്കൽന.നു കിട്ടിയ ഒരു താളിയോലഗ്രന്ഥം മാത്രമാണ് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ എനിക്ക് അവലംബമായി തീർന്നിട്ടുള്ളത്. പറയത്തക്ക സ്വലിതങ്ങൾ അധികമൊന്നും ആ ഗ്രന്ഥത്തിൽ കാണുകയുണ്ടായില്ല.

തിരുവനന്തപുരം,
൧൯൦൨-൦൨-൧൯ }

എസ്. പരമേശ്വരയ്യർ.

മാഴ്കീടാതെ കിരാതസൈന്യമുഗയാ-
 കേളീഷു വായുരൂപം ധനു-
 ജ്ജ്യാഘോഷാവലി കരളചിത; കപചിദന്ദോ -
 ഭ്രാന്താളിതുംഗാരവം;
 ക്രൂരീകൃം കയിൽനാദമന്വിശ്ലാരിട,-
 തന്ത്രത്ര കേകാർവം;
 മാഹാത്മ്യം വരഗന്ധമാദനഗീരേ-
 രെൻതോഴ! ചൊല്ലാവതോ?

(൫)

ഏകത്രാമരസുന്ദരീപരിലസൽ-
 സംഗീതകോചാഹ്ലാസം;
 വാർകോലം മധുപാനഘോഷമൊരിട,-
 തന്ത്രത്ര ഡോളാരവം;
 ഏകാന്തേ കഥചിന്തനോജ്ഞതരുണീ-
 കാന്തൈലകാമോത്സവം;
 മാഹാത്മ്യം വരഗന്ധമാദനഗീരേ-
 രെൻതോഴ! ചൊല്ലാവതോ?

(൬)

ഗ. ഹരഹര! ശിവശിവ! പരവതിനെളുതോ
 ധാതൃമാതിനു ചാതന്തീടുനൊരു
 നിരപമകേളീഭൃഷണമ:മ-
 പ്പുച്ഛതരാജൻകങ്കലിണങ്ങിന
 മാഹാത്മ്യോദയമഖിലം പാർത്താൽ?
 അംബരചാരികൾ വഴിൻമൊടി
 നിരന്തരഭോഗമിയന്നുവളർത്തി-
 ഭംഗികലനൊരു ശ്രംഗസമൃദ്ധം-
 കൊണ്ടു ദിവാനിശമംബരതടിനീ-
 കല്ലോലങ്ങളിലൊന്നാടുനോ-
 രെന്നതും കൊണ്ടുതിമഹനീയാ,
 സുന്ദരഭാഷം കൊണ്ടു പുരന്ദര-
 നന്ദനവനമൊടു പടപൊരുവാനാ-
 യെന്നകണക്കേ കൊടിയ തിമിപ്പോ-
 ടൊരുമകലൻമനമഹമഹമികയാ
 മീതേ മീതേ ചാരു വളർന്നു-
 നംബരസീമനി നിലകൊണ്ടിടും

പെരുകിന നാനാതരുവരപംക്താ
 ഘനതർമായെഴുത ദിനകരകിരണ-
 മൊരുനാളം കണികളിടാതൊരു
 വിപിനസമൃദ്ധ്യ പരിചിനൊടൊട്ടും പരിലസിതാത്മാ.
 നാലാമ്നായനവീനസരോരുഹം-
 മച്ചരിനകത്തു നിറഞ്ഞുവഴിഞ്ഞതി-
 മധുരംപെയ്യും മധുരസചഹരീ-
 പരിമളമാമപ്പർമശിവൻതൻ-
 പാദസരോജേ ഭക്ത്യാവീണ
 നമസ്തുതികോലും പ്രവരമുനീനാ
 വിവിധസ്തോത്രമാരാജപഃഘോഷം കഥചനഭാഗേ.
 തുഹിനമഹീധരസുകൃതസുരഭ്യമ-
 മഴകൊടു പുത്തുവിരിഞ്ഞുമതുൽ
 മധുരവലഹരീപരിമളപൂരം
 ത്രിജഗതി നീളെക്കോരിത്തേകി
 നിരന്തരശോഭകലന്നീയലുന്ന
 നവീനമലക്ഖല മന്ദമവീര-
 ശിഖാമണി വിരവാടു ഭുവനമശേഷം
 വിരുതുവിളിച്ചു ജയിച്ചു നിതാന്തം
 കൊടിമർമുകളിൽത്തെളിവൊടു തുക്കി
 വിളങ്ങിടുന്നൊരു വിജയപതാകാ
 കനകവിശാലത കൈക്കൊണ്ടധിക-
 വീശുലികലൻ പരന്നീടുന്ന
 ചിദംബരസീമനി പുഷ്പശ്രീയൊടു
 മുട്ടപ്പാകി വിലാസമുലാവിന
 ശാരദപൂണ്ണശശാങ്കനീലാവിൽ
 മഹേശ്വരവല്ലഭ വായിച്ചുഴകൊടു
 കൊഞ്ചിവളൻ വിപഞ്ചീനാദ-
 സുധാജലരാശിയിൽ വീണമറിഞ്ഞൊരു
 പരമാനന്ദതരംഗപരംപര
 തന്നിലെടുത്തതിവേലം മരുവിന
 സുരമുനീദാനവകന്നരചാരണ-
 പന്നഗഖഗമുഗതടിനീവൃക്ഷ-
 ലതാദികദംബം കഥചനഭാഗേ.

രാവണനായൊരവഗ്രഹമുട്ട
 പൊരുകുതാഞ്ഞിട്ടധികം മാഴ്കി-
 മയക്കും ത്രിഭവനവസികരതാപം
 നിജജ്ജവിക്രമനവജലധാരകരം
 പെയ്തുകെടുത്തുടനലകിടമെങ്ങും
 പെരുകിനു പരമാനന്ദതണുപ്പു
 വിടിപ്പിച്ചുതളിന കാളപയോദം
 കർണാനിലയം ദേശമതനന്ദം
 പുകലിർവെല്ലാമകമർത്തനിൽ --
 ക്ഷിപ്തവിച്ചു തഭീയം നാമം
 പേർത്തുംവിലസിന റ്റന്നുചോലം കഹചനഭാഗേ.
 യക്ഷവധുഭിരനുക്ഷണമേറിന
 സൗഖ്യംകൈകൊണ്ടുള്ളകാനായക-
 നിളകീടുന്നൊരു സന്തോഷാണുവ-
 വിചീനിരയിൽ മറിഞ്ഞുമറിഞ്ഞു
 കളിച്ചീടും ചില കളികളിലുതിരും
 കളകളുലോഷം കഹചനഭാഗേ.
 പരിചിൽ വിരിഞ്ഞതിസൗഗന്ധ്യംപെ-
 യ്തരപൊങ്ങീടിനസൗഗന്ധികനര-
 മലർന്നിരതന്നിൽ നിറഞ്ഞുവഴിഞ്ഞ
 മധുളികടിച്ചു പൂച്ചീടും ചില
 ജലചരപക്ഷിനിനാദംകൊണ്ടു്
 മനോഹരമായൊരു വൈശ്രവണൻതൻ
 പൊയ്ക്കുനിതാന്തം പരിപ്ലിച്ഛും
 മാറാരില്ലാഞ്ഞുററപെരുകിന
 ജ്ജകണ്ഡുതിപൊരുകുതാഞ്ഞതി-
 നിഷ്ഠം രമ്യപ്രഹൃതികൾകൊണ്ടു
 കരിങ്കല്ലുകളെ നരംപൊടിയൊക്കിയു
 മോടിച്ചാടിത്തമ്മിൽത്തന്നേ
 മൽപ്പിടിയിടും കെല്ലൊടു മരുവും
 ക്രോധവശാഖ്യനിശാചരവൃന്ദം കഹചനഭാഗേ.
 നിജരതടിനീചിത്രമൊരിടം;
 ഗർജ്ജിതജലധരസംകലമൊരിടം;
 വിദ്യമുഖ്യീസുലളിതമൊരിടം;

ഭദ്രസുരഭ്യമഭ്രഷിതമൊരിടം;
 യക്ഷവധുജനനൃത്തം കഹചന;
 മത്തമതംഗജയാനം കഹചന;
 ഹരിണീനയനവിലാസം കഹചന;
 കരിണീരമണാനേചഷം കഹചന;
 ഹരഹര! ശിവശിവ! നാരായണജയ;
 നാരായണജയ! വാഴ്ത്തമല്ലിതു.
 പാർക്കത്തോറും നിരവധിമഹിമാ-
 വുലകിതിൽ നിതരാമച്ഛവരോയ് വചനമിട്ടുരേ. (എ)

പ. ഇതഥം താവിന ഗന്ധമാദനമഹാ-
 ശൈലേ ധരാഭ്രഷണേ
 വധവാ പാവനശീലയാ പരിചെഴും
 മോഹേന തേ പാണ്ഡയാഃ
 നിത്യം പൃഥുരപാളി പൃത്തുവിരിയും
 പുത്തൻമലർച്ചാത്തിൽ വാർ-
 മെത്തും തുയ മരദന്ദിക്തധരണൗ
 മേവീ ബദയാശ്രമേ. (ഒ)

വാനോർനാട്ടിന്നു നാണം പരിചിന്നൊടു വരു-
 ത്തീടുമേകാന്തസൗജ്യേ
 ചേണേലും താപസാനാം നിവഹസുമഹിതേ
 തത്ര പുണ്യാശ്രമാന്തേ
 വാണീടുംനാളിൽ നാനാഗുണഗണമിയ്കും
 പാണ്ഡവാനാമകക്കാ-
 ന്വാനന്ദാംഭോനിയൗ വീണീരവുപകലമോ-
 ഉംകളിച്ചു വിശേഷാൽ. (വ)

കാലേ തസ്മിന്നിളന്തെന്നലിലിളകിമണം
 പെഴ്യാരുണാളപാന്തേ
 മേളത്തിൽപ്പോന്നവീഴും കിമപി കസുമമാ-
 ദായ മെല്ലേ സലീലം
 നീലാംഭോജംതൊഴുന്നോരണിമിഴിമുനകൊ-
 ണെടാന്നു സമ്മാനയന്തീ
 ചേലേത്തും ബാഹുവീശ്യാദയമനിലസുതം
 യാജ്ഞസേനീ ബഭാഷേ. (ൻ)

“പാരാജം വീർപ്പംസാം ക്ഷമകടമണേ!
 കാന്ത! കാൺ വായുസുനോ
 ഞരേ വന്നിന്നഗാശ്രാലിവിടെ നിപതീതം
 മാല്യമേതം മനോജ്ഞം;
 പാരിൽക്കണ്ടീല മററിത്തരമൊരുക്സുമം
 ചിത്രമായിത്രിലേടുകീ-
 സാരം തന്നേ നിനച്ചീടുകിലിതു; പറയാ-
 മല്ലിതിൻ കാന്തിപൂരം.

(൧൦)

സേതരദ്രോന്മേഷമെന്തേ പറവതു? നിതരാ-
 മേതദാശാകദംബം
 ഭൂരേഭൂരേ പരക്കും ബഹളപരിമളാ-
 ദൈപതമായ്തതീൻകൂടി.
 പാരംപാരം വരന്തേ കരുകഭരമതിൽ-
 കൂട്ടിനം കൊണ്ടുപോന്ന-
 ഞാത്രാശാമോദമാർഗ്ഗ! മമ മുടിയിലണി-
 ണ്തെടുവാൻ വിക്രമാണ്യേ!.”

(൧൧)

ഇതി മധുരമുണർത്തീടുന്ന പാഞ്ചാലപുത്രീ-
 മതുലജ്ജബലോഷ്മാഭീമസുനോ ബഭാഷേ:
 “ഇതമൊടു തരസാ ഞാൻ നന്ദനം തന്നിൽ നിന്നും
 മതുമലരിതു കാന്തേ! കൊണ്ടുവന്നുണ്ടശങ്കം

(൧൨)

കന്നൽനേർമിഴികൾമെഴുചിരതകലികാംഭ്രതം ഭൂപദകന്യാകാ-
 മന്നിവണ്ണമഴുകോടുഭീത്യു ബലവീര്യശാലി പവനാത്മജൻ
 വണ്ണമൊത്തഗദയംധരിച്ചിനിയപാരണേന്ദ്രഗതിചാതുരീം
 വെന്ന യാത്രയിൽ മനംകവൻ പരിനിജ്ജഗാമ പരമാശ്രമാൽ.

കണ്ടകണ്ട മൃഗസഞ്ചയങ്ങളുയിർകൊണ്ടുകൊണ്ടുവന്നീരുവാം
 മണ്ഡലങ്ങൾ പല തുണ്ടമിട്ടുമിരുപാടുമാശ്രുഗദകൊണ്ടുടൻ
 ഇണ്ടൽചേർത്തരിയകേസരികുരുവിക്രമേണ, പദവിക്രമേ
 കണ്ടകണ്ടും പൊടിയർക്കിയും വീരവാടുച്ചുചാല കരുപുംഗവൻ.

വ്യാശ്രേകേസരിവരാഹവൃന്ദമൊരുകാൽക്കണേന ഗദയാ മദം
 പോക്കിയന്തകപുരത്തിനൻപൊടു വിരുന്നച്ചിതു വൃകോദരൻ.
 ഉഷ്ണകണ്ടിമ തഭീയമോടിയൊരു വാനരൈഘവുമൊളിച്ചുപോയ്
 വായുക്കുന്നതമഹീരുമാഗ്രവിടപാവലീഷു ഹിട്ടതം തദാ. (൧൫)

ഏണസർവ്വതീകളുൻചിലോടിയൊരുകോണിലായിതു തദാഭയാൽ
ചേണലാവിനൊരു കേകിചാളികൾ മരംകരേറി ഏതന്താണുവശം.

കൂട്ടമിട്ടരിയ കാട്ടുപോത്തുകളുമോട്ടമിട്ടിതു മഹാവനേ
വാട്ടമററ ഭജുവീരശാലിയെ വിളോക്യ മാരുതതന്ത്രഭവം.
വേട്ടയാടിന കിർത്തവൃന്ദവുമരക്ഷണം ശ്വസിതി നിന്നുപോയ്
പാട്ടുമുൻപൊടുവെടിഞ്ഞു വിസ്തൃയമിയന്നതീവ ഏദയാംബുജേ.

ഇതഥം കാന്താരദേശം ശ്വസിതി പൊടിപെട്ടു-
ത്താനപോലേ മദംപൂ-
ണ്ടത്യാനന്ദം ചൊഴിഞ്ഞും നന്മലർ നിതരാ-
മങ്ങമിങ്ങും തിരഞ്ഞും
ഗതപാസൗ ഭീമസേനൻ കപികളുചെയ്തമാ-
ളായ വാതാത്മജൻതൻ.

നിത്രാവാസേന കീർത്തു വിലസിന കദളീ-
കാനന്ദാനന്ദം പ്രഭുപദം.

(൧൮)

ചിന്തിടും പ്രഭുകോണ്ടേററം ബന്ധുരം കദളീവനം
കന്തീചത്രനസൗ ദൃഷ്ട്യാ ചിന്തിച്ചു പുനരിങ്ങനെ.

(൧൯)

അന്തോ വിധാതുഃ കരകൌശ്ചാനാം
കാന്താരനിർമ്മാണവിയെ വനാന്തഃ
കന്യായമേവ്തിമനോഹരസ്യ
പ്രസൂനരത്നസ്യ കിമാകരഃ സ്യാത്?

(൨൦)

കല്യാത്മാവേവമോത്തും കരളിലഥ തുലോം
പാത്തുമക്ഷാനനാഭാം

മെല്ലേ മെല്ലേ നടന്നോരളവരിയ ഗദാ-
ധാരിയാം ഭീമസേനൻ

ഉല്ലാസീ രാമചന്ദ്രന്നരിയൊരു സുമഹാ-
ഭൂതനാം ശ്രീഹന്തമാൻ

വല്ലാതോരംഗമുൾക്കൊണ്ടവിടെ വഴിതട്ടു-
ത്താസ്ഥിതെണ്ണയ്ക്കുശാചീ.

(൨൧)

അന്നേരും തത്ര മാർഗ്ഗാന്തരഭൂവി മരുവും
വാരെഴും വാനരേന്ദ്രം

ചെന്നങ്ങാട്ടീ പയോദധനി കഴൽപണിയും
നാദവാൻ പാണുജന്മാ;

ഒന്നു കൊള്ളാഞ്ഞതിന്നു കരുതലുപേതമാ -

ഉൻപിലേവം ബഭാഷേ

മിന്നം ത്രൈലോക്യവീരാനന്ദമണിമകടീ-

മഞ്ജനാപണ്ണപഞ്ചം.

(൨൨)

“ഏഷാത്മൻ! വാനരാ! നീ ത്വദിതി വഴിതീരി-

ഞ്ഞീടു കല്യാണിയിപ്പോൾ

പട്ടുക്കു ചൊല്ലുവൻ ഞാൻ—കരുണ മമ നര-

ങ്ങില്ല പാപേഷു പാത്താൽ—

ചട്ടറീടുന്ന വൈരാകരനീകരശിരോ-

ഭംഗഭാമിഗ്ഗഭാം മേ

- ദൃഷ്ട്യാ കണ്ടീലയോ നീ? തൊഴിലിതു തരമ-

ല്ലേതു മേ താവകീനം.

(൨൩)

ചാകാതേ കണ്ടിരിപ്പാനകമലരിൽ നിന-

ക്കൊട്ടനാളേതിനും കേ-

ളാകാംക്ഷാ ചേശമുണ്ടായ് പരികിൽ വഴിയിൽനി-

ന്നുഴു പൊയ്ക്കൊൾക നല്ല;

പോകായുന്നാകിൽ മാറ്റാൽ വിരവൊടു ഗഭയാ

തച്ചെടുത്താശു വല്ലീ-

ശാഖാഗ്രേ തൂക്കിയുവച്ചുകൊടു നടകൊ-

ണ്ടീടുമിബ്ഭീമസേനൻ.”

(൨൪)

രാമസ്വ ഭൂതമതിമാനുഷബാഹുവീർവ്വം

സാമാന്യവാനരമിതെന്നു നിനച്ചിവണ്ണം

ഭീമൻ പറഞ്ഞളവു കണ്ണുതുറന്നു പശ്യ-

ന്നാമന്ദമൻപിന്നൊടുവാച ഗിരം ഹന്തമാൻ. (൨൫)

“ആപന്നാനാം ജനാനാമവനവിധി ഗുണാം

ജാതിയല്ലോ; വിശേഷി-

ച്ചാപാദിക്കുന്നിതേറ്റം കരുണയുമറിവും

പുണ്ടുടൻ മാതൃഷേത്രാഃ.

രം പാപം വൃദ്ധനായുള്ള ഗതിയൊടു ഭവാ-

നെനൊടുനേവമെല്ലാം

കോപംകൊക്കൊണ്ടു സംഭാഷണകലവി വള-

ക്കുന്നതു ധാഭിമാനം?

(൨൬)

വിണ്ടാർപാളീവധംചേർത്തരിയ-വരഗ്ഗാഠം
താവകീമെന്തറിഞ്ഞേൻ?

കണ്ടാലും കണ്ടുകൂടാ; വിരവൊടു തിരിയാ
മാമകം നേത്രമേതും;

കുണ്ടീലേ നീ മദംഗം പെരുകിന ജരയാ
ജ്ജരീഭൂതമിപ്പോ-

ജുണ്ടോ കൈകാലിളക്കാവിതു മമ? വഴി നീ-
ക്കുന്നതോ പിന്നെയല്ലോ.”

(൨൭)

“തിക്കാരം നന്നു! നന്നല്ലരിയ കരുവർ-
നോടു; ചൊൽക്കൊള്ളമോരോ

രക്ഷയേണോ കൃതാന്തം വടിവിനൊടു വിര-
നട്ടുമുദ്യോഗയോഗാൽ

ചൊൽക്കൊള്ളം ഭീമസേനൻ, പുനരവനിവനെ-
ന്നില്ല, നിന്ദാലവം കേ-

ളുൾക്കാമ്പിൽത്തേടുമാകിൽ, ഡടിതി തലതെറി-
ച്ചീടുമക്ഷാമയാമാ ”

(൨൮)

തോട്ടന്ത* കപിയോടിതെന്തിനു ബലാൽ;
മററുണ്ടനേകം വനേ

പാട്ടംപാടി നടന്നുകൊൾവതിനെടോ
കൌരവ്യ! മാഗ്ഗാന്തരം..

കേട്ടാലത്ര വിനോദമാം തവ ഭജാ-
ശൌര്യം വളർത്തിടുവാൻ

കാട്ടിൽക്കണ്ടൊരു വൃദ്ധവാനരമെടോ
നന്നൻപിലാളായതും!..”

(൨൯)

വല്ലാതെ വന്നുവഴിയീന്നു തിരിഞ്ഞുപോമാ-
രില്ലാരുമേ കുരുലോതഭവമന്നവന്മാർ;

മുമ്പിൽത്തിരിഞ്ഞുവഴിയേ നടക്കൊള്ളമത്രേ
കമ്പിച്ചെഴുന്നവരുമുഗ്രനദീപ്രവാഹം..”

(൩൦)

“മുന്വേ നടന്നുവഴിവച്ചു നടക്കുമാറി-
ല്ലമ്പോടിതെന്നു നിയമം പെരുകിതെങ്കിൽ വീരാ

എന്തേ ഭവാനവനമാർഗ്ഗമുപേക്ഷ്യ രാജ്യ-
സന്താപമാൻ വനമാർഗ്ഗമുപാശ്രിതോഭൂതം..”?

(൩൧)

* തോട്ടം = ഉടക്കുക.

“ദേ! ദേ! വാനരകീട! സാംപ്രതമസൗ
 ഭൂയോഷി ഭൂയോഷി നീ
 നേരേ കാലപുരത്തിനോടൊരു മഹാ-
 യാത്രാം മുതിന്നീടിനാൻ.
 വീരശ്രേണുരനോടു ഭീമനൊടൊരോ..
 നേററം പറഞ്ഞീടുകിൽ-
 ക്ഷായം ചെറു കടത്തിവയ്ക്കുമധുനാ;
 കില്ലില്ലതിന്നേതുമേ.”

(൩൨)

..ഹീ ഹീ! വിനോദമിതു പാണ്ഡവ! ശൌര്യശാലിൻ!
 ശാഖാമൃഗസ്യ നിയനേ മതിപോലുമിന്നി
 വൈകുണ്ടതില്ല പുനരേതുമതെന്നിതെങ്കിൽ
 ശ്ലാഘാ തവാസ്മു വിരവോടതുകൊണ്ടിദാനീം..”

(൩൩)

“ദൃഷ്ട്വനാരയടക്കമെന്തെല്ലാം വിഹിതം
 കൊന്നിട്ടു മുപ്പിട്ടതാം;
 നഷ്ടാശങ്കമതീന്നു കിഞ്ചന വരാ
 കീർത്തിക്കു വാട്ടം കപേ!
 ഭിഷ്കുപാ ബാലിയെയല്ലയോ രഘുവരൻ
 വെന്തു പുരാ കാണനേ;
 ചെട്ടെന്നങ്ങതുകൊണ്ടു രാമനു തുലോം
 ദൃഷ്ടീർത്തിയുണ്ടായിരോ?”

(൩൪)

..ദൃഷ്ട്വനെങ്കിൽ വധം യോഗ്യം ശിഷ്ടരാ മഹീഭുജാം;
 നഷ്ടപാപമൊരാറണ്ണം കൊട്ടിക്കൊല്ലുക യോഗ്യമോ?”

(൩൫)

..തരം വരാ കേളിതു വല്ലവർക്കും
 പരം പിണങ്ങീടുകിൽ മാനഭാജാം;
 പുരാരിനേത്രാഗ്നിയിൽ വെന്തുപോയീ
 പുരാ സരോജായുധനം വിരോധാൽ..”

(൩൬)

..പരാക്രമാണ്വേ! കൊലചെയ്തു യോഗ്യം
 വിരോധമേറാലഭിമാൻഭാജാം;
 ജരാപിശാചീവരിഭൂതനിഞ്ഞാൻ
 വിരോധിയല്ലേ തവ പാണ്ഡുസുനോ!

(൩൭)

“ഇതി കൃപണഗിരാ തേ പോകയില്ലിന്നിയെല്ലാം..
 മിതമൊടു വഴിനീങ്ങിടേണമല്ലാസ്തിലിച്ഛോർം

വടിവൊടു ലതയാ കേൾ നിന്നെ ബാലാ ഭരാതൻ!
ഡടിതി കഴുകരേറിപ്പോയിടും പാണ്ഡുജന്മം. (൩൮)

“ലതാഭിരാബല്യ വശംകെടുകാ -
യ്ക്കുദാരബലേ! ശരണാഗതോ ഞാൻ;
മഭീയബാലം ഗഭകൊണ്ടു നീക്കീട
ട്ടഭീനധാമൻ! വ്രജ നീ യഥേഷ്ടം.” (൩൯)

രക്ഷാനിക്രേതം ഭവനായ ഭത്യാ
വിദ്യാതിമന്തം കപിബാലദണ്ഡം
സ്തപ്തപാ ഗഭാഗ്രേണ സ നഷ്ടകമ്പം
ദൃഷ്ടപാഥ ജഗ്രാഹ തക്ഷൈവ ദോഷ്ണാ. (൪൦)

ഗ. തദനു കരുകലാവതംസം തദാ വിശ്വപിദ്വേഷഭാജാം
മനോഗർവസർവ്വക്ഷോച്യബുധദോർബുശാചീ നിതാനതം മദന്ധ്യം
പൊഴിഞ്ഞാശു നിശ്ശേഷനകതംചരാഖ്യമ്മഹാകാളരാത്രികുടൻ
ന്തതനാഭിത്യനായ് മൈമിലീദേവിയാം രാജഹംസിക്കു കേളീശ
രൽക്കാലമ്യായ് ചാതലംകാപുരീകാനനത്തിനു ദാവാനലശ്രേണി
യായ് രാമചന്ദ്രൻ മനോബൻഹിതേടീടുമാനന്ദഗൃത്തത്തിനാരാമ
മുൾക്കൊണ്ടെഴും നീലജീമൂതമായപ്രമേയാനുഭാവോദയശ്രീതൃച്ഛി-
ടുമാശ്രീഹന്തമാനെ നേരേ നിജം കൈതലംകൊണ്ടെടുത്തൊന്ന
യതേന തുകിപ്പിടിച്ഛൊന്നു പാരം മുദഗറിപ്പുരുത്തോരുശൈലാ
ഗ്രശ്രംഗേഷു വീണൊക്ക ദേഹം സർഷിപ്പൊടിഞ്ഞീടുമാറങ്ങേ
റിഞ്ഞുംകളഞ്ഞങ്ങു പോയിട്ടുവാനായ് മനക്കാമ്പിൽ നിശ്ചിത്യ
മെല്ലേ നിലത്തൊടു പററപ്പതിഞ്ഞൊന്നു വേഗേനലാംഗ്രലദണ്ഡം
പിടിച്ഛൊരുനേരത്തു ഭീമസേനനു വന്നല്ലലേന്തോഴ! ചൊല്ലാ
വതോ? (൨)

ഗ. ശിവ ശിവ ശിവ പാണ്ഡവൻതന്നുടേ ഘോരബാ
ഹപഗ്രഭാഗേ പുകൾക്കൊണ്ടു മിന്നും ഗഭാസാരവും വീണുപോയ്
ഭൂതലേ; പാരമലസ്യമായ് നെററിയേൽ ചെറുടൻ ഘൃഷ്ടബിന്ദു
ക്കളും മുററിവോന്നങ്ങുസാ; ദേഹമെല്ലാം തദാ വേപഥെത മഗ്ന
മാധീക്ഷണം കാൽക്ഷണം കാഴ്ചയില്ലാതെയായ്; ശൌര്യസാര
ത്തിനും വേഴ്ച വേരറുപോയ്; മാനശ്രംഗം മുറിഞ്ഞക്ഷണം
വീണുപോയ്; അത്രയല്ലമ്പിനോടോത്തുകാണം വിധൗ വിച്ഛ
യത്രേ ത്രലോം വിശ്വമെങ്ങും ജയംകൊണ്ടുവെല്ലും ഹിന്ദിബാഭി
വിദ്യാതരക്ഷോവരന്മാരെ മുഷ്കോടുവെന്നേററമേററം വളന്നൊച്ച

കൊണ്ടിട്ടുപ്രബന്ധസാരം ക്ഷണാൽ മേലിലിന്നും മഹാരാക്ഷസ
 ന്മാരൊടായെത്തി വാർദ്ധ്യാഭിമുഖീഭാവം സംശ്രാമകേളീവിനോദാ
 ങ്കരേ വന്നുകൊള്ളാമിതെന്നമ്പിചെങ്ങോന്നുമുറക്കമ്പമുറക്കൊണ്ടി
 റേമാ ധ്യാനകാണ്ടു-തദാ. (൩)

പ.1. ഇതഥ ലാംഗ്രഭണ്ഡഗ്രഹണവിവശതാം
 പൃണ്ണടൻ പാണ്ഡുവായം
 ത്വക്തപാ ചിത്താഭിമന്ദനം മുഴുവനതിവിവേ-
 കാകലാത്മാ തദാനീം
 നതപാ ചോദിച്ചിതാരെന്നിതമൊട്ടു ശരണം
 പ്രാപ്യ നിന്നോരുനേരം
 മെത്തും പ്രേമാംബുരാശൌ തിരകളിതുടരും
 വാമമുചേ ഹന്തമാൻ.

(൪൧)

“വാട്ടംതട്ടാത ദോർവിക്രമസലിലനിയേ
 ഞാനുമ്മീ വീര്യ നീയം
 കേട്ടീടുംപോഴിടാനീമിരുവരുമിതു ര-
 ണ്ദല്ല മംഗല്യസിന്ധോ!
 നാട്ടാരെല്ലാക്കുമെല്ലാജ്ഞാഴുമുരവെരുകും
 പ്രാണനാം വായുപത്രൻ
 ജ്യേഷ്ഠൻ ഞാനഞ്ജനായാസ്തനയനവരജൻ
 വഞ്ച! കൌന്തേയനിന്നീ.

(൪൨)

പാരമ്പ്യം വാരിരാശിക്കനുപമപരമാ-
 നന്ദവായ്യിന്നു മെത്തും
 കാരുണ്യാംഭോധിരീചിക്കരിവനാപടലീ-
 കാട്ടുതീക്കൻചിലിഞ്ഞാൻ
 നേരേ ശ്രീരാമചന്ദ്രനാചകിലുരവെരും
 ദൂതനായ്ച്ചെന്നു മുന്നം
 പാരവാരം കടന്നജനകന്ദ്രപസുതാം,
 കണ്ടതും കേളിയുണ്ടോ?”

(൪൩)

എന്നീവണ്ണം ഹന്തമാൻ കളുചചനസുധാം
 കോരിയുക്കും ദശായാ-
 മന്യുനാമോദസിന്ധൗ പലവുരു മുഴുകി-
 പ്പൊങ്ങുമാത്മാംബുജന്മാ

മനോർവീരാഗ്രഗാമീ ബഹുമതിയൊടു തം

ജ്യേഷ്ഠനാം വാനരേന്ദ്രം

തന്നേ തന്നേ വണങ്ങിപ്പെരുകിന വിനയം

ഭാരതീമാബഭാഷേ

(ര ര)

“എന്നേ മതഭാഗ്യമേ! മാമകസുകൃതമഹാ-

ശാഖി കാച്ചു; കുരൂണാം

ധന്വൻ ഞാനായ് ചുമഞ്ഞു കപിതിലക! ഭവൽ-

സംഗമം കൊണ്ടിദാനീം.

പുണ്യാത്മാ വാനരാണാം പരിഷ്ഠിതൈരവൻ

നീചനെനോത്തു തന്നേ

നിന്ദം കൈക്കൊണ്ടുചൊന്നേ, നതുപുനരഖിലം

ക്ഷമ്യതാമഗ്രജന്മൻ!

(ര ര)

ഓരോരോ രാക്ഷസാളീവനമദതിപെട്ടു-

ത്തിടുമാരണ്ണവരേന!

പാതീരേഴും പരന്നീടിന വിമലപുകൾ-

ച്ചന്ദ്രികാശീതഭാനോ!

വാരാളം വാരിരാശിം വിരവൊടു തരണം

ചെയ്തു രൂപം തപസ്യം

നേദര കണ്ടീടുവാൻണ്ടുരുതരകരുകും

മാനസേ മാമകീണ്ണേ.”

(ര ന)

ഇതഥം പ്രാർത്ഥിച്ചു പാണ്ഡുൽഭവന്ദതികരുകും-

പുണ്ടു നിൽക്കും ഭഗായാ-

മഗ്രീന്ദ്രാകാരമേന്തിടിന തനലതക-

ക്കൊണ്ടു രേജേ ഹന്തമാൻ

പത്താശാന്തം നിറഞ്ഞുടുട്ട, ലുടനധികം

ഭാനമാഗ്നത്തൊളം ചെ-

ന്നെത്തി തന്ത്രോത്തമാംഗം ശശികചപണിയും

മോരഭംഷ്ടഭാങ്കരാസ്യം.

(ര ഞ)

വാനോർസിന്ധുതരംഗപാളിയിച്ചെഴും

കാറ്റേററു ചിന്നീടുമ-

ന്നാനകേസരബാചരോമപടച്ചി-

നിർദ്യൂയമാനാംബുഭം

കാണായി കപി.നാ.വ.ഭൗമമുടനേ
 മല്യാറനകാലത്തേഴും
 ഭാടനാരാഷ്ട്രമ കെടുത്ത തീവ്രമഹസാ
 സന്ദീപിതാശാന്തരം. (൧൪൮)

ത്രിഭുവനഭയദം നിരീക്ഷ്യ രൂപം
 പവനസുതസ്യ ധരാധരേന്ദ്രതുല്യം
 ഭയവിവശതയാ നിമീലിതാക്ഷഃ
 കഥമപി പാണ്ഡ്യസുതഃ പുരോഽവതഃസ്ഥേ. (൧൪൯)

തദൻ ഭുവനഘോരം സംഹരിച്ചാത്മരൂപം
 പദവിയുമുടനകുതപാ പുഷ്പലാഭായ മേന്മേൽ
 മുദിതമതി ഹന്തമാൻ പിന്നെയും പ്രേമവേശാൽ
 മധുവൊഴുകിന വാചം ഭീമസേനം ബഭാഷേ. (൧൫൦)

“മേതിന്മേൽ വീര്യവാനാമവനമിവന്മ-
 ണ്ണൻപിചോർക്കും ദശായാം
 സാധിക്കാമല്ല നീ തേടിന മതുമലർ കൈ-
 ബേരവാചീകലാപം.

• ബാധിപ്പാനുണ്ടനേകം ബലമുടയ ചമു-
 വൃന്ദമെന്നാലസൗ നീ
 സാധിച്ചീടാജ്ഞയാ മേ വിരവൊടുരപെരും
 പുഷ്പമുൽപന്നശൈത്യം.” (൧൫൧)

ആശീർവ്വചോഭിരഭിനന്ദിതനായിവണ്ണം
 നാശായ രാക്ഷസകലസ്യ കുരുപ്രവീരൻ
 നീചൈരണഞ്ഞടിപണിഞ്ഞിതമാൻമാലാപും
 വാചാ കപിന്ദ്രനൊടു ചൊല്ലി മുദാ നട്ടനാൻ. (൧൫൨)

ഘോരാത്മാ പോയ്ക്കരേറീ ശീരിമുകളിലനാ-
 യാസ,മച്ഛോരം മധുജീ-
 ധാരാം ചെയ്യുന്ന സൗഗന്ധികമലരണിയും
 വാപിതൻ,വീചിജാലാൽ
 ഓരോരോ തീരവല്ലീനരമലരുമിള-
 ക്കിക്കനം ഗന്ധവാഹീ
 നേരേർ പോന്നാഗമിച്ചു തന്നയൻ വഴികാ-
 ട്ടീടുവാനെന്നുപേ,ലേ. (൧൫൩)

ദണ്ഡകം — ചൊല്ലാവതോ ധനദകല്യാണവാപിതക-
 മുല്ലാസപൂരമതിവേലം.
 ചുഴലവുമുപാതേ പരിലസിൽകാതേ
 സുരഭിമലർമധുരധരികൾ ചൊരിയുമൊരുപരമസുഖ-
 വിടപിന്നിര നിരവധി വനാതേ.
 ഉത്തനം വരാതെ മധുപാനങ്ങൾചെയ്തു പത
 ഗാനദഗാനമനുഭവേഛം
 ഉദിതമൊരുഭാഗേ; പുനരപരഭാഗേ
 മുദിതസുരതരുണിജനമർവിശിഖപടകളിക-
 ഉന്നസമയമമിതസുഖയോഗേ.
 ശ്രീപാകിനോരു മണിസ്സോപാനകൌശലമി-
 താചാദിതം നയനചോരം.
 ശിവശിവപുകശ്ശീടരുതരുതിതോർത്താൽ;
 അശുകയമണിമുകരതലരുചിയുമടിപണിയ-
 മമലതരസലിലമതുപാർത്താൽ
 ഉന്നിദ്രശോഭമതിൽ മിന്നും പ്രസൂനതതി
 കണ്ണിന്നു പുണ്യപരിപാകം;
 ഉരപരിയ മേളം കലരുമൊരു നാളം
 പലതരമിതലിലളിതകനകനിരമതുകവരു -
 മധികതരുചിരദലജാളം.

പ. റദ്ദവം ത്രൈലോക്യലക്ഷ്മീകളുവിഹൃതിമഹാ-
 രംഗമാം പുഷ്പരിണ്യാം
 താവു മോദേന പോയ്ച്ചെന്നനിലസുതമഹാ-
 വീരനല്ലാസശാലീ
 മേവീ. തൻ മാധുരീം ചൊൽകതളിരിൽ വള-
 ന്നീടുമാനദനദ്രാ-
 മാവോളോം മുങ്ങിമുങ്ങിച്ചെറുതു തിരകളി-
 ചും കളിച്ചും മഹാത്മാ.

(൫ ൪)

ഉഷക്കേരം ഭീമസേനൻ പുനരതിൽ നടുവേ
 ചാടിവീണാത്തനാദം
 വായ്ക്കും സൗഗന്ധികശ്രോണികൾ വടിവൊടടു-
 ത്തൊരുനേരം ഗഭാവൺ

കേൾക്കായീ രേഖാരഘോരം നവജലദഘടാ-
 നാദപൂരം നടുക്കുറം
 വാക്യാഭോപങ്ങളും വാപീഭരണവീധി വള-
 ക്കുന്ന രക്ഷോഭോനാം.

(൫ ൫)

കണ്ണുചേർമ്മരം വരത്തിടുക നിശിതകൃപാ-
 ണേന; ഭോർദ്രണ്ഡമൂലം
 രണ്ടും തുണ്ടിക്കു; കന്തങ്ങളെ വിരവൊടു പാ-
 യിക്ക ഭോരന്തരാളേ;
 കണ്ടിൽച്ചാടിക്ക നേത്രദയ,മവി ചരണം
 ഹന്ത! ചക്രേണ രണ്ടും
 രണ്ടാ ച്ചകീറീടുകെത്തിപ്പരിചൊടുപിടിപെ
 ടാശൂ. തം മർത്യകീടം."

(൫ ൬)

ഉഗ്രാഭോപാലിവണ്ണം പലവഴിയീലഴ-
 ച്ചച്ചുകൈരാത്തഗർപ്പം
 മിഷ്ണും,കൈക്കൊണ്ടു വേഗാചഹമഹ്മികയാ
 ഘോരരാത്രിഞ്ചരൈഘം
 ക്കെത്തക്കച്ചുഴന്നു കട്ടകനലുമിഴു-
 ക്കണ്ണുരണ്ടും മിഴിച്ചു-
 ണഭ്രേ യുദ്ധായ: ബദ്ധാഗ്രഹമമിയകര-
 പ്രൗഢമുഗ്രാ പദാനം.

(൫ ൭)

അന്നേരം ശൈത്യഭാജാം വരമകടതടോ-
 നിഭ്രമാണികൃരതം
 മന്നോർവീരൻ, പ്രകോപാൽ വടിവിനൊടുടന-
 തീർച്ചു വാപീതടാത്തേ
 സന്നദ്ധാനാമരീണാം പടനടുവിലകം-
 പുക നേരേ ദിദീവേ.
 കണ്ണത്തൊരോരു വേണെല്ലരനടുവിൽ വള-
 ന്നോരു ദാവാനിചോലേ.

(൫ ൮)

ചൊൽക്കൊണ്ടിടിന ബാഹുവീർച്ചാലപു-
 നകതംചരശ്രേണിപൊ-
 ന്നേര ക്കത്തക്ക വരുന്നതങ്ങു വടിവോ-
 ടാചോക്യ വീരാഗ്രണീ

* ഉദ്ദേശ്യം = വരികൾ.

ഉഗ്രാന്താ പവമാനസുനു തരസാ

സംഹാരരുദ്രോപമാം

കൈയ്യോണ്ടാശു രണംതുടന്നതു സഖേ

വാചാ പകഴ്ത്താവതോ!

(൫൯)

ഗ. ശിവശിവശിവ! വിശ്വമെങ്ങും ചുങ്കംകൊണ്ടുവാഴും കരുപ്രേരഡസന്താനമംഗല്യമെഴുലിക്കമഴ്ത്തിടുമച്ചിത്രമുക്താമണി ക്കല്ലെ ബദ്ധാവമാനം മനുഷ്യപ്പുഴുച്ചാൽതിലൊന്നെന്നു കല്പിച്ചു നകതംചരാണാം തദാകേന്ദ്രി മുഷ്ടോടു നേരേ വെറുംകൈയുമായ് ചെല്ലുന്നണഞ്ഞീടുമെന്നേരമാനേന്റെ മിന്നുന്ന പാണ്ഡ്യരുടവൻതൻ ഗദാസാരഘോരപ്രഹാരങ്ങളേറേററു നിശ്ശേഷഗാത്രം കരിങ്കല്ലു പോലെ നരൂണിപ്പൊടിഞ്ഞും ഗതായുക്കളായാശു വീഴുന്നതാ ലോക്യ പിന്നാലെ ചെല്ലുന്ന രക്ഷോഭേന്മാരൊടും പാദപത്രേണി വേരോടെകൂടെപ്പിരിച്ചുഞ്ചുസം പത്രമുരിപ്പിടിച്ചും മഹാശൈല ഗണ്ഡങ്ങളു വേഗാലടർത്തങ്ങു പാദേ ധരിച്ചും ഗദാശൂലകന്താസി ശക്തിഷ്ടികപ്രാസനാനായുധയാലങ്ങളെല്ലാം കരുത്തോടു മുന്നേ തിലും ചെർററപ്പിച്ചുകത്താരിലമ്പോടുചേർത്തും വളന്നോരു കല്ലാ ന്തകാലങ്ങളിൽ പോന്നുദിക്കുന്ന കാളാംബുവാഹമപിപ്രേരഡ ഘോഷം പഴിക്കുന്ന നാദങ്ങളു കൈക്കൊണ്ടു നേത്രങ്ങളു പാദേ മിഴിച്ചും തഴച്ചോരു വേഗേന കന്തീതന്ത്രജാഖ്യശശ്യാംബരാശിക്കു ചുറ്റും ചുഴുന്നങ്ങണഞ്ഞീടിനാൻ. (൪)

ഗ. കിമിഹ വചനവിസ്തരൈരത്തരംഗോരുടാടോപമുൾ കൊണ്ടുമെത്തും പ്രമോദേന നാനായുധങ്ങളെക്കൊണ്ടുമഗ്രീഭൃശുംഗ ങ്ങളെക്കൊണ്ടുമേററം വളന്നോരു വൃക്ഷങ്ങളെക്കൊണ്ടുമെത്തിക്കരു ത്തോടു ചുഴച്ചുഴുന്നാവതല്ലാം പ്രയോഗിക്കുമാപ്രേരഡരക്ഷോഭേ ന്മാരശേഷം തദാനീം ഉദാരാജപലാലാതചക്രംകണക്കേ രിപു ണാം പടച്ചാൽതിൽ നീളെ പടുതപാതിരേകാൽ പരിഭ്രാമ്യ വേ ഗേന കല്ലാന്തരുദ്രോപമാനം കുറിക്കൊണ്ടു മേന്മേൽ വിരിഞ്ചൻ നടുങ്ങേ പ്രപഞ്ചം കലുങ്ങേ ദിനേശൻ മയങ്ങേ ദിഗന്തം മുഴങ്ങേ കൃതാരാവഘോരം വളന്നീടേഴും രംഹസാ പോരുതേടീടുമപ്പാസ്യ വൻതൻഗദാചാതപ്രഹാരങ്ങളേറേററു കൈകാൽ തെരിഞ്ഞും ശരീരം പൊരിഞ്ഞും മഹാകണ്ഠകാസ്യങ്ങളു വേഗാലടന്നും തച ച്ചോറുപാദേ തകന്നും തകന്നും വളന്നോരുനാനാന്തരത്തുടേ ചെ ങ്ചോരിവെള്ളം കനക്കെച്ചൊരിഞ്ഞും കരോരങ്ങളായുള്ള മുഷ്ടി

പ്രഹാരേണ പെട്ടെന്നു പൊട്ടിപ്പിളകും വയററിന്നനേകാന്ത-
 മാലാകലാപങ്ങൾ ചാടത്തുടന്നും കരാളങ്ങളായുള്ള ഹാഹാ വിരാ-
 വങ്ങളെക്കൊണ്ടു ലോകത്രയത്തിന്നു പാരം നടുക്കും വളർത്തുമാ-
 യ്ക്കുതൽ ക്ഷണംകൊണ്ടു തിക്ഷിത്തിരക്ഷിത്തിമിച്ഛോടുടൻ കൃതാന്താച-
 യംപുവതിന്നായ് മഹായാത്രകൊണ്ടീടിനാരാത്തഗർവ്വോദയം. (൫)

പ. ഇതഥം തൽക്കാവലാളാം നിശിചരപടലീം
 സംഹരിച്ചെന്നു വേണ്ടോ
 പുത്തൻ മാധവീമണം കോലിന നരമലരാ-
 നീയ വാനോർനളിന്ദ്രാഃ
 മുശാക്ഷ്യാ യാജ്ഞസേന്ത്യാസ്സവിധമുപഗതോ
 ഹന്ത തൽകൈശികാന്തേ
 ചിത്രം ചേർത്തങ്ങണിഞ്ഞു ജഗതി വിരുതൈഃ
 വീർണ്വാൻ പാണ്ഡുജന്മാ. (൩൦)

അന്നേരം പാണിപത്നേ നരമലരതിനാൽ
 മൂന്നുനാലാത്മകാന്തൻ-
 തന്നോടേ വാങ്ങി മെല്ലേ നിജമുടിയിലുടൻ
 വച്ചുകൊണ്ടാൾ സലീലം;
 പിന്നെത്താനേയെടുത്തങ്ങണിവദനമണ-
 ചുൻപിൽ മുന്തറുവട്ടം
 തന്നേ തന്നേ മുകന്നാൾ നർവരമഹിഷീ
 വാരെഴും പ്രീതിയോഗാൽ. (൩൧)

കല്യാണാസൗഗന്ധികം ഭാഷാചന്ദ്ര
 സമാപ്തം.

READY FOR SALE.

ശ്രീമൂലംമലയാളഭാഷാഗ്രന്ഥാവലി.

	രൂ.	ച.	കാ.
No. 1—മുരുകിണപ്പട്ട	0	7	0
No. 2—ശതമുഖരാമായണം (കിളിപ്പട്ട)	0	7	0
No. 3—മേത്രാൽപത്തി (കിളിപ്പട്ട)	0	10	0
No. 4—പാർവ്വതിപരിണയം (കിളിപ്പട്ട)	0	12	0
No. 5—പാപ്പട്ട (കിളിപ്പട്ട)	0	14	0
No. 6—കല്യാണസൗമന്ധികം (ഭാഷാചമ്പു)	0	6	0